

إثنا عشر رسالة

[37] پر کند وروایت ناقصیت محمولست بر استحباب چہلم اگر متوضی تخلیل دندان کند

وخونی بیرون آید کہ مستکرہ طبع باشد اعادہء وضو (سنت است وبعضی بعد از حجامت نیز اعادہء وضو را) سنت میدانند چہل و یکم اگر کسی استنجا بآب ناکردہ وضو کند اعادہء وضو بعد از استنجا بآب او را سنت است ہر چند قبل از آن وضو استجمار کردہ باشد اعادہ واجب نیست علی الاصح وصدق أبو جعفر بابویہ را رحمہ اللہ تعالیٰ مذهب آنست کہ استنجا بآب شرط صحت وضوست ووضو قبل از استنجا واجب الاعادہ است و متمسک بروایتی کہ اصح عملی انهاست بر استحباب چہل ودویم اگر متوضی چشمہ احلیل خود را فتح کند وضو را اعادہ کردن سنت است علی الاصح و ابو جعفر بن بابویہ در فقیہ حکم کردہ است کہ وضو بسبب آن منقص میشود و اعادہء وضو ونمازی کہ بآن وضو گذارده باشد واجبست چہل وسیم آنکہ از دبر یا از احلیل خونی سیلان کند اعادہء وضو سنت است خواه معلوم باشد کہ خالیست از ملاحظت مخالطت غایط یا بول وخواہ معلوم نباشد وپیش ابن جنید اگر خلو مشکوک فیہ باشد اعادہ واجبست چہل وچہارم
